27 Μαρτίου 2020

Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, ο σύζυγός μου εργάζεται κανονικά (θαύμα Παναγίας Πορταϊτίσσης)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Η κ. Π.Σ., από τη Σαμοθράκη, μας γράφει: «Ο σύζυγός μου, Σ.Μ., το 2011 υπέστη

εγκεφαλικό επεισόδιο, διάσχιση αριστερής εγκεφαλικής αορτής, στην ηλικία των 44 ετών. Έγινε εισαγωγή του αρχικά στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο και κατόπιν στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αλεξανδρουπόλεως, για να εξεταστεί από νευρολόγο, γιατί στο Στρατιωτικό δεν υπήρχε.

Επειδή ο ίδιος είχε επαφή με το περιβάλλον, οι γιατροί στο ΠΓΝΑ δεν είχαν αντιληφθεί τη σοβαρότητα της καταστάσεώς του, με αποτέλεσμα το δεύτερο βράδυ της νοσηλείας του να έχει επιδείνωση. Άρχισε να υποφέρει από εντονότατο

πονοκέφαλο. Στη χορηγούμενη αγωγή υπήρχαν ήδη παυσίπονα, πλην όμως δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα. Όσο περνούσε η ώρα, ο πόνος γινόταν δυνατότερος και παραπονιόταν ότι δεν άντεχε άλλο. Η θερμοκρασία του σώματός του ήταν φυσιολογική, αλλά το κεφάλι του «έκαιγε». Η κατάσταση άρχισε να γίνεται αφόρητη για τον ίδιο, αφού από κάποια στιγμή και μετά δυσκολευόταν να μιλήσει. Οι συσπάσεις του προσώπου του έδειχναν το πόσο ισχυρός και αφόρητος ήταν για τον ίδιο ο πόνος. Οι προσπάθειές μου να βρω το γιατρό έπεσαν στο κενό, διότι η κλινική εφημέρευε και ο γιατρός είχε επείγον περιστατικό στα εξωτερικά ιατρεία.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, θυμήθηκα ότι είχα στην τσάντα μου λαδάκι από το καντήλι της Παναγίας· επισκεπτόμασταν συχνά το Μοναστήρι, ενόσω ο σύζυγός μου υπηρετούσε στο Σουφλί· βγάζω το λαδάκι από την τσάντα μου και τον σταυρώνω· την ίδια στιγμή, αισθάνθηκα σαν να με τύλιξε μια απαλή, μια γλυκιά «αγκαλιά», ενώ δεν υπήρχε κανείς δίπλα μου. Δεν έδωσα και πολλή σημασία…

Αμέσως, σχεδόν την ίδια στιγμή, ο σύζυγός μου κοιμήθηκε ήρεμα, με ένα γαλήνιο χαμόγελο στο πρόσωπό του. Ήταν ανέλπιστα ήσυχος καθ’ όλη τη διάρκεια της νύχτας, χωρίς να διαμαρτυρηθεί και χωρίς να ξυπνήσει.

Νωρίς το πρωί, ήρθε ο νευρολόγος της κλινικής και τον πήρε στο γραφείο του για να τον εξετάσει. Βγαίνοντας από το γραφείο ο γιατρός μου λέει επί λέξει: «Τέτοια θεαματική επούλωση, απλά δε γίνεται!». Εννοούσε ότι είχε θεαματικά επουλωθεί το «σχισμένο αγγείο».

Φευγαλέα πέρασε από το μυαλό μου πως μάλλον η χθεσινή «αγκαλιά» που αισθάνθηκα την ώρα που τον σταύρωνα με το λαδάκι της Παναγίας, καθώς και η γλυκύτητα και η ηρεμία που είδα στο πρόσωπό του αμέσως μετά, είχαν σχέση με όσα μου είπε ο γιατρός. Ακόμη και μετά την έξοδο από το Νοσοκομείο, δεν είχα αντιληφθεί τη θαυμαστή επέμβαση της Παναγίας. Το θεωρούσα φυσιολογικό να βγει χωρίς κάποιο πρόβλημα στην κίνηση ή στην ομιλία· όχι μόνο φυσιολογικό, αλλά και δεδομένο.

Μετά από μικρό χρονικό διάστημα, ο σύζυγός μου κατέβηκε στην Αθήνα, στο εκεί Στρατιωτικό Νοσοκομείο, για εξετάσεις. Πριν εισαχθεί όμως, ο πρώτος του ξάδερφος, καταξιωμένος αγγειοχειρούργος των Αθηνών, του έκανε εξετάσεις σε Ιδιωτικό κέντρο, με μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας. Προς μεγάλη του έκπληξη, δεν μπόρεσε να διακρίνει το αλλοιωμένο αγγείο. Στις εξετάσεις που ακολούθησαν στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο των Αθηνών, επιβεβαιώθηκε η διάγνωση του ξαδέρφου-γιατρού.

Η χαρά μας ήταν τόσο μεγάλη, που αποφασίσαμε να έρθουμε στο Μοναστήρι και να

κάνουμε Αρτοκλασία. Είχαμε αρχίσει να αντιλαμβανόμαστε πως μόνο θαύμα θα μπορούσε να είναι το γεγονός. Ήμασταν πλέον σίγουροι για την παρέμβαση της Μεγαλόχαρης.

Τη μέρα που ήρθαμε στο Μοναστήρι για να πραγματοποιήσουμε το τάμα μας, του συνέβη μέσα στο Ναό κάτι, που συγκλόνισε τον ίδιο και, απλά, επιβεβαίωσε τη βοήθειά Της· δε θέλουμε να αναφερθούμε περισσότερο…

Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, ο σύζυγός μου εργάζεται κανονικά, χωρίς κανένα απολύτως πρόβλημα, και επισκέπτεται όχι μόνο το Μοναστήρι της Κορνοφωλιάς, αλλά και της Παναγίας μας της Πορταΐτισσας στη Μονή Ιβήρων του Αγίου Όρους. Είναι πεπεισμένος πως η πραγματικότητα θα ήταν διαφορετική γι’ αυτόν, αν δε μας λυπόταν η Παναγία…».

Πηγή: Ιστορικό – Θαύματα· Παρακλητικός Κανών και Χαιρετισμοί της Παναγίας Πορταϊτίσσης, Έκδοση Ιερά Μονή Παναγίας Πορταϊτίσσης· Μετόχιον Ιεράς Μονής Ιβήρων Αγίου Όρους, Κορνοφωλιά 2017.